

esset, posset sic quoque quis argumentari: Non fuerunt vera Christi miracula, quia si fuissent vera, Judæi ea vidissent, & si vidissent, Christum non crucifixissent: iterum, fabulosa fuerunt quæ de Christo narrantur a Pastoribus, & a Magis in præsepio visitato, & cum Doctoribus in templo disputante; quia si fuissent vera, ea scivissent Sacerdotes, & non dixissent: *Unde huic Sapientia hæc, & virtutes? Nonne hic est fabri filius? Nonne mater ejus dicitur Maria? Unde ergo huic omnia ista?* Vel ergo dicendum est fuisse effectum pertinaciæ Judæorum, ut Christum, & Mariam, matrem ejus, etiam post tot miracula non agnoscerent; vel fuit divina permissio, qua Deus volebat, Christum per humiliationem sui redimere genus humanum; unde & ipse, & mater ejus contemptibiles a Judæis, & ab ipsorum Primoribus habebantur.

Ad VI. Ecclesia nec approbat, nec reprobat ullam ex sententiis, quæ circa Virginis ætatem, quando templum ingressa est, circumferuntur; & ut quamlibet ex ipsis in sua relinqueret probabilitate, noluit, ut in oratione pro Præsentationis festo ætas Virginis determinate poneretur; & consulto se abstinuit ab annorum ejus numero designando, ut quisque posset suam sententiam absque fidei præjudicio sustinere. At quum nos pro nostra sententia graviora habeamus momenta, quibus ad dicendum innititur, Mariam fuisse trimulam, quando in Templo est præsentata; ideo eam cæteris opinionibus prætulimus, atque defendimus.

Ad VII. Quum nuper dixerimus, mulieres Deo sacratas non habitasse in templo, sed in ædibus templi, diximus quoque ab eisdem ædibus venisse in templum, quando illuc accedebant, Deum adoraturæ, & exoraturæ. Inutiliter ergo vim facit Serry in verbo illo *veniebant*, quia non necessario importat venisse a domibus, quæ erant extra templum mulieres, ut Deum adorarent. Alia autem est ratio de mulieribus, de quibus sermo habetur 1. Reg. 2. quia illæ non erant Virgines Deo sacratæ, sed erant mulieres, quæ in propriis domibus habitabant, & quas Filii Heli nefario, ac sacrilego conatu constuprabant; & de his quoque intelligendus est Bonfrerius a Serry citatus.

Ad VIII. nec novum hoc temporibus nostris habetur in Cœnobis mulierum, atque virorum, qui eidem Ecclesiæ inserviunt, & muro dividuntur in Claustris. At tamen diximus, fuisse divisionem quoque inter cellas virorum, & cellas mulierum; quia triginta ex illis erant in parte inferiori templi, triginta in media, triginta in superiori. Ex quibus una pars erat pro asseruatione rerum deputata, altera pro custodia, & habitatione mulierum, tertia pro virorum domicilio, & una ab altera operantibus, & convenientibus modis disjungebatur. Cæterum ipsemet Serry asserit, Josabeth, quæ erat uxor Jojadæ Summi Pontificis, habitasse in ædibus templi, & cum ea mulieres quoque Sacerdotum fuisse qui templo inserviebant pro vicibus suis, opus est, ut dicamus, & cum eisdem pariter, quæ erant ancillæ, & domesticæ earum, habitationem habebant, & nutrix denique Joas, adhuc pueri ibidem recepta est, ut diximus. Sicut ergo nec indecens, nec modestiæ contrarium fuit mulieres has habitare in ædibus circa templum, prope quas erant ædes illorum, qui erant ministri templi, ita nec erat in eodem loco habitare puellas, quæ Deo sacratæ in templo offerebantur.

Ad IX. Expresse apud Lucam cap. 2. dicitur de Anna Phanuelis filia, quod non discedebat de templo, & quod serviebat die ac nocte jejuniis, & obsecrationibus; Obsecrationes autem fiebant in templo. Verum quomodo sint verba illa intelligenda diximus nuper in probatione 2.

Ad X. Si semel probetur, quod repugnantia non sit in iis, quæ ideo refutantur, quia repugnare judicantur; statim ex non implicantiâ deducimus factum; res enim sunt non juris sed facti, & ut eas sine hæsitatione asseramus, sufficit, ut probemus esse sine repugnantia illis, quas adversarii nostri comminiscuntur. Certe enim non valet argumentatio, ut Scholastici loquuntur, a potentia ad actum, quando loquimur de re factibili, & non facta; Sed nos hic de re facta sermonem habemus, & de cujus existentia testimonia non desunt, & repugnantia evanescent. Et ita pro Baronio, immo pro veritate, & pro Virginitate Præsentationis honore, hæc dixisse contenti sumus.